

“मीठे बच्चे- बिहान-सबेरै उठेर बाबालाई याद गन्यौ भने सतोप्रधान बन्छौ, अमृत बेलाको समय धेरै राम्रो हुन्छ ।”

प्रश्न:- आज्ञाकारी बच्चाको निशानी कस्तो हुन्छ ?

उत्तर:- आज्ञाकारी बच्चाले सर्वोच्च बाबाका महावाक्यलाई शिरमा राख्छ अर्थात् आफ्नो जीवनमा धारण गर्छ । उसको चलन धेरै रोयल हुन्छ । ऊ धेरै धैर्यवान हुन्छ । उसलाई विश्वको मालिकपनको गुप्त नशा हुन्छ । आज्ञाकारी बच्चाले आफ्नो कुनै पनि कार्यबाट बापदादाको अपमान हुन दिदैन । अपमान गर्ने अर्थात् अवज्ञा गर्ने बच्चाले धेरै डिससर्भिस गर्छ । आज्ञाकारी बच्चाले सदा बाबालाई अनुसरण गर्छ, उल्टो काम गर्दैन ।

गीत:- छोड भी दे आकाश सिंहासन....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले दुई शब्द सुन्यौ । अब बच्चाहरूले त यसको अर्थ बुझेका छौ, बाबा यहाँ हुनुहुन्छ । बाबाले बसेर सही कुरा सम्झाउनुहुन्छ किनकि हरेक कुरा ज्ञानको बारेमा वा ईश्वरसँग मिल्ने बारेमा, मनुष्यले जे भन्छन् त्यो हो गलत । अब गीतका शब्द सुन्यौ- छोड भी दे आकाश सिंहासन... तर आकाश सिंहासन के हो, यो कसैलाई थाहा छैन । पतित-पावनलाई त आउनु नै छ । कसैले भन्छन् भगवान् हुनुहुन्छ । कसैले भन्छन्- सबै भगवान् नै भगवान् हुन् । किन आउनुहुन्छ ? यो त तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- बाबा आउनुभएको छ फेरि यो सबै भक्तिमार्गको गायन आदि सुन्न राम्रो लाग्दैन । पतित-पावन आएर आफ्नो परिचय दिएर रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । बाँकी दुनियाँमा यी कुराहरू कसैले बुझ्न सक्दैन । यहाँ पनि कति मतका मनुष्यहरू छन् । भन्छन्- मनुष्य पवित्र बनून्, यो हुन सक्दैन । त्यो अवश्य ठी हो, जबसम्म भगवान् आउनुहुन्छ, तबसम्म पवित्र कसरी बन्न सक्छन् ? परमात्मा नै आएर शिक्षा दिनुहुन्छ र प्रलोभन पनि दिनुहुन्छ- यसमा प्राप्ति कति धेरै छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो बनेर श्रीमत्तमा चल्दैनौ भने सजाय खानुपर्छ । जसरी पिताले आफ्ना बच्चाहरूको चलन ठीक लागेन भने थप्पड मार्छन्, यहाँ बाबाले थप्पड त मार्नुहुन्छ । केवल सम्झाउनुहुन्छ- प्रतिज्ञा रगतले पनि लेखेर दिन्छन्, फेरि पनि हार्न पुग्छन् । मनुष्यहरूलाई थाहै छैन पवित्र बन्नाले के मिल्छ ? पतित कसलाई भनिन्छ ? बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- जो विकारमा जान्छन्, उनीहरू हुन् पतित । मनुष्यले सम्झन्छन्- विकारलाई छोड्नु असम्भव छ । भन, देवी-देवताहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए । चित्र देखाउनुपर्छ । यो निर्विकारी दुनियाँ थियो नि । जब पवित्रता थियो कति धनवान थियो, शिवालय थियो । मनुष्यलाई यो चिन्ता रहन्छ- विकार विना दुनियाँ कसरी बढ्छ ? अरे सरकार जनसंख्या नबढोस् भनेर हैरान भएको छ, फेरि पनि हरेक वर्ष कति मनुष्य बढ्दै जान्छन् ? कम हुन त धेरै मुस्किल छ । यहाँ बेहदका बाबाले भन्नुहुन्छ- यदि तिमी पवित्र रहन्छौ भने मैले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु । आमदानी धेरै ठूलो छ । बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा मायाजित बन्नाले हामी जगतजित बन्छौ । रावणलाई जितेर रामराज्य पाउँछौ । वहाँ यी विकार हुँदैनन् । त्यसलाई तिमीले जित्छौ नि । यी कुरा बिरलै कसैले बुझ्छन् । भन्छन्- यो विना दुनियाँ कसरी चल्छ ! जसले यस्ता-यस्ता कुरा गर्छ बुझ्नुपर्छ- यो आदि सनातन धर्मको होइन । जहाँ पनि तिमीले भाषण गर्छौ, भन- भगवानुवाच, भगवान्ले भन्नुहुन्छ काम महाशत्रु हो, त्यसमाथि विजय प्राप्त गन्यौ भने

२०७३ मंसिर १ बुधवार १६-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

तिमी जगतजित बन्छौ। धेरै सहज बुझ्ने कुरा छ। तर फेरि पनि उनीहरूले बुझ्दैनन् वा सम्झाउनेहरूमा अक्कल छैन। बाबाले त सम्झनुहुन्छ— बच्चाहरूले रुपैयाँमा ५ आना पनि मुस्किलले सिकेका छन् वा स्वयं पूरा योगी बनेका छैनन् त्यसैले तागत मिल्दैन। यादद्वारा नै तागत मिल्छ, बाबा सर्वशक्तिमान् अथोरिटी हुनुहुन्छ नि। योग छ भने शक्ति पनि मिल्छ। योग त धेरै बच्चाहरूको बिल्कुलै कम छ। सत्य पनि कसैले लेख्दैनन्। यादको चार्ट नोट गरून्, त्यो पनि मुस्किल छ। टिचरहरूले नै चार्ट राख्दैनन् भने विद्यार्थीले कसरी राख्छन्? धेरै विद्यार्थीहरू योगमा धेरै तीक्ष्ण छन्। मुख्य कुरा हो बाबालाई याद गर्नु। योग शब्द शास्त्रको हो। मनुष्य सुनेर अलमलिन्छन्। भन्छन् योग सिकाउनुहोस्। अरे योग कुनै सिक्नुपर्ने कहाँ हो र! बिहान सबेरै-सबेरै उठेर आफैं याद गर्नु छ, यसमा टिचरको के आवश्यकता छ, जसले बसेर सिकाउन्। त्यसैले याद शब्द ठीक छ। योग सिक्ने कुरा होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने सतोप्रधान बन्छौ। अमृत बेलामा याद गर्न राम्रो हुन्छ। भक्ति पनि सबेरै उठेर गर्छन्। यिनले पनि त बाबालाई याद गर्छन्। याद किन गरिन्छ? किनकि बाबाबाट वर्सा मिल्नु छ। चाहे भक्तिमार्गमा शिवलाई याद गर्छन् तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन— शिवबाट के मिल्छ? यो केवल तिमी बच्चाहरूले मात्र जान्दछौ। अब बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ— आफ्नो कल्याण गर्नको मलाई याद गर। यादबाट नै शक्ति आउँछ। शक्तिद्वारा विकर्म विनाश हुन्छ। ज्ञानद्वारा विकर्म विनाश हुँदैन। ज्ञानद्वारा पद मिल्छ। पतितबाट पावन बन्छौ, यादद्वारा। धेरै बच्चाहरू यसमा फेल हुन्छन्। धेरै राम्रा महारथीले ५ आना पनि मुस्किलले याद गर्छन्। कसैले त एक पैसा पनि याद गर्दैनन्, यसमा धेरै मेहनत छ। ज्ञान त सहज सिक्छन्, तर बेडा पार तब हुन्छ, जब यादमा रहन्छौ। तब नै जन्म-जन्मान्तरको विकर्म विनाश भएर फेरि पुण्य आत्मा बन्छौ। बाबालाई बोलाउँछन्— आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। पावन त धेरै बन्छन् तर उच्च वर्सा उनीहरूले पाउँछन्, जो राम्रोसँग यादमा रहन्छन्। तिमीभन्दा जो बाँधेलीहरू छन्, उनीहरूले बढी याद गर्छन्। यादले नै विकर्म विनाश हुन सक्छ। जब कसैले भन्छन् पवित्र रहन असम्भव छ, उनीहरूसँग कुरा पनि गर्नु हुँदैन। निर्विकारी दुनियाँ सतोप्रधान थियो, तर धनवानहरूको बुद्धिमा यो ज्ञान बस्न मुस्किल छ किनकि यादमा नै मेहनत छ।

बाबाले भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा उनीहरूसँग पनि मिलेर बस। वास्तवमा मर्यादा धेरै कडा छन्। तिमीले जन्म-जन्मान्तर त पाप आत्माहरूलाई दान दिदै पाप आत्मा बन्दै आयौ। अब तिमीले पाप आत्मालाई पैसा दिन सक्दैनौ, तर हकदार छ भने दिनुपर्ने हुन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले सबै लौकिकको काम पूरा गरेर फेरि समर्पण होऊ। यस्तो पनि करोडौंमा कोही निस्कन्छन्। धेरै ठूलो लक्ष्य छ। बाबालाई अनुसरण गर्नु छ। नष्टोमोहा बन्न कुनै सानी माँको घर होइन, धेरै मेहनत छ। विश्वको मालिक बन्ने प्राप्ति कति ठूलो छ। कल्प-कल्प जो विश्वको मालिक बन्छन्, फेरि पनि उनीहरू नै बन्छन्। ड्रामाको रहस्य पनि थोरैको बुद्धिमा बस्छ। धनीहरू त मुस्किलले लिन सक्छन्। गरीबहरूले तुरुन्त भन्छन्— बाबा यो सबैथोक हजुरको हो, फेरि उनीहरूले सेवा पनि गर्नु छ। पावन बन्नको लागि याद पनि हुनुपर्छ। नत्र धेरै सजाय खानुपर्छ। सजाय खाँयो भने पद पनि कम हुन्छ। सजाय उनीहरूले खान्छन्, जो यादमा रहँदैनन्। ज्ञान जतिसुकै लिऊन्, त्यसले विकर्म विनाश हुँदैनन्। सजाय खाएर फेरि सानो पद पाउनु— त्यो कुनै

२०७३ मंसिर १ बुधवार १६-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

वर्सा कहाँ हो र। बाबाबाट त पूरा वर्सा लिनको लागि बाबाको आज्ञाकारी बन्नुपर्छ। सर्वोच्च बाबाको महावाक्यलाई शिरमा राख्नुपर्छ। कृष्णको आत्माले पनि यस समयमा वर्सा लिइरहेको छ। यी लक्ष्मी-नारायणको धेरै जन्मको अन्त्यमा मैले फेरि उनलाई पढाएर वर्सा दिन्छु। तिमीहरूमा पनि राजकुमार-राजकुमारी बन्नेवाला छन् नि। रोयल घरानाको चलन बडो धैर्यवत हुन्छ। गुप्त नशा रहन्छ। बाबा कति साधारण रहनुहुन्छ। जान्नुहुन्छ— बाँकी थोरै समय छ। मलाई त गएर विश्व महाराजन बन्नु छ। यिनी पनि पतित थिए। यो त बाबाको रथ हो, त्यसैले यहाँ सन्दलीमा बस्नुपर्ने हुन्छ। नत्र बाबा कहाँ बस्नुहुन्छ? यिनी पनि तिमीहरू जस्तै विद्यार्थी हुन्। पढ्छन्। धेरै बच्चाहरू छन्, बाबालाई चिन्दैनन्। बाबाको साथमा धर्मराज पनि छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो आज्ञा मानेनौ, मेरो अपमान गर्नु भने धर्मराजले धेरै सजाय दिन्छन्— डाइरेक्ट तिमीले मेरो अथवा मेरा बच्चाको अवज्ञा गर्छौ। बाबाको एकमात्र सिकीलधे बच्चा हुँ। प्यार त छ नि। यिनको अपमान गरिन्छ भने कति सजाय खानुपर्छ। अलिकति आपद् आओस् अनि हेर कति भाग्छन्। तिमीहरू सबै भाग्यौ, यिनले जादू आदि केही पनि गरेका होइनन्। जादुगर शिवबाबा हुनुहुन्छ। धेरै छन्, जसले यो पनि जान्दैनन्, यिनमा शिवबाबा आउनुहुन्छ। शिवबाबाको अगाडि हामीले केही उल्टो गर्छौं भने बाबाले सम्झनुहुन्छ यो नालायक बच्चा रहेछ। यिनमा डबल छन् नि, त्यसैले तारमा लेख्नुहुन्छ बापदादा। तर यसमा पनि बच्चाहरूले जान्दैनन्— बापदादा सँगसँगै कसरी हुनुहुन्छ? बाबाले दादाद्वारा वर्सा दिनुहुन्छ। आफैले कुरा निकाल्नुपर्छ। तिमीलाई थाहा छ— बापदादा को हुनुहुन्छ? कतिले सोध्छन्— तिमीले बापदादा कसलाई भन्छौ? बाप-दादा एउटैको नाम हुन सक्दैन। त्यसैले बच्चाहरूले युक्तिले सम्झाउनुपर्छ। जब तिमीले कसैलाई सम्झाउँछौ भने उसको बुद्धिमा बस्नेछ— शिवबाबाले दादाद्वारा वर्सा दिनुहुन्छ। अब विनाश त हुनु छ। त्यसभन्दा पहिले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ, तपाईंले पनि सिक्नुहोस्। आधाकल्प जुन बाबालाई पुकारेका छौं, उहाँ आउनुभएको छ ज्ञान दिन। फेरि पनि भन्छन् बुझ्ने फुर्सत छैन। त्यसो भए ऊ देवी-देवता धर्मको होइन। उसको तकदिरमा स्वर्गको सुख छैन। बाँकी यहाँ टाउको टेक्नु त पर्दैन। संन्यासीहरूको अगाडि चरणमा अवश्य पर्छन्। यिनी त गुप्त छन् नि। पछि गएर धेरै प्रभाव निस्कनेछ। त्यस समयमा धेरै भीड हुन्छ। भीडभाडमा कति मनुष्य मर्छन्। प्रधानमन्त्री आदिको दर्शन गर्न कति भीड लाग्छ। यहाँ कति गुप्त बस्नुभएको छ, बच्चाहरूको साथमा। यहाँ कसलाई देख्छन् र! यिनको लागि त जान्दछन् जौहरी थिए। शास्त्रहरूमा पनि छ— ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि कसरी रचियो? बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर रचिँछु। यो पनि लेखिएको छ तर पत्थरबुद्धिले बुझ्दैनन्। बाबा आएर बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बनाएर ट्रान्सफर गर्नुहुन्छ। बाँकी कुनै नयाँ रचना कहाँ रचनुहुन्छ र। यो हो पतितलाई पावन बनाउने युक्ति। विराट रूपको चित्र अवश्य हुनुपर्छ। चित्र ठूलो भयो भने सम्झाउन पनि सहज हुन्छ। पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बनाउनु कुनै सहज कुरा कहाँ हो र! कति त बिल्कुल बुद्ध जस्तै हेरेर गइहाल्छन्। प्रजा बन्नेवाला छ भने केही न केही बुद्धिमा बस्छ। हामी नै ब्राह्मण, सो हामी नै देवता, हम सो को अर्थ बाबाले कति राम्रो सम्झाउनु भएको छ। उनीहरूले भन्छन् आत्मा सो परमात्मा। पुग्यो। यहाँ तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्मा हौं। हामी आत्माहरू पहिले ब्राह्मण फेरि हम सो देवता, हम सो क्षत्रिय... बन्छौं। हामी कति वर्णवाला बन्छौं! ८४ को चक्र लगाउँछौं। बाँकी जो पछि आउँछन्, उनीहरूको अन्दाजी कति

२०७३ मंसिर १ बुधवार १६-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन जन्म होलान् ? हिसाब निकाल्न सक्छौ । चित्र धेरै राम्रा बाबालाई मनपर्ने बन्नुपर्छ । दुई-चार राम्रा बच्चाहरू हुनुपर्छ, जसले चित्र बनाउन मदत गरून् । बाबा खर्च दिनको लागि तयार हुनुहुन्छ, फेरि भण्डारी बाबाले आफैं भराउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मुख्य चित्र ट्रान्सलाइटको बन्नुपर्छ । मनुष्य देखेर खुसी हुन्छन् । सारा प्रदर्शनी यस्तो बन्नुपर्छ । तर बच्चाहरूलाई खडा गर्न बाबालाई मेहनत गर्नुपर्छ ।

बाबाको याद हो मुख्य । यादद्वारा नै तिमी पतितबाट पावन सृष्टिको मालिक बन्छौ । अरू कुनै उपाय छैन । हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर । चक्रलाई याद गर्नु छ । तिमी स्वभाव धेरै सभ्य हुनुपर्छ । चल्दा-चल्दै कसैलाई लोभ, कसैलाई मोहले समात्छ । कोही मन परेको चीजमा फँस्छन्, मिलेन भने बिरामी हुन्छन् । यसकारण कुनै पनि बानी हुनु हुँदैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो कल्याण गर्नको लागि बाबाको आज्ञा मान्नु छ । बापदादाको कहिल्यै पनि अवज्ञा गर्नु हुँदैन । कुनै पनि लोभ, मोहको आदत हुनु हुँदैन ।
- २) आफ्नो स्वभाव धेरै रोयल बनाउनु छ । बिहान सबेरै अमृतबेला उठेर बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ ।

वरदानः— एक बाबाको लभमा लभलीन रहेर सदा चढ्ती कलाको अनुभव गर्ने सफलतामूर्त भव सेवामा वा स्वयंको चढ्ती कलामा सफलताको मुख्य आधार हो— एक बाबासँग अटुट प्यार । बाबा बाहेक अरू केही पनि नदेखियोस् । संकल्पमा पनि बाबा, बोलीमा पनि बाबा, कर्ममा पनि बाबाको साथ । यस्तो लभलीन आत्माले एक शब्द बोल्दा पनि उसको स्नेहको बोलीले अरूलाई पनि स्नेहमा बाँधिदिन्छ । यस्तो लभलीन आत्माको एक बाबा शब्दले नै जादुको काम गर्छ । ऊ रूहानी जादुगर बन्छ ।

स्लोगनः— योगी आत्मा ऊ हो, जो अन्तर्मुखी बनेर लाइट माइट रूपमा स्थित रहन्छ ।